

عنوان مقاله:

واکاوی مفهوم سکونت از منظر اسلام در محله سنتی ایرانی

محل انتشار:

همایش ملی معماری و هویت با محوریت مسکن اسلامی ایرانی (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

الهه کاظمی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری پایدار، دانشگاه علم و صنعت تهران، ایران

مصطفی نورالدین - استادیار دانشکده معماریف دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

انسان و فضایی که او را در بر گرفته به طور متقابل بر هم تأثیر گذارند، فضا می تواند تک تک اعمال، رفتار، اعتقاد و آرمان های انسان را شکل دهد. می تواند موجب سعادت یا شقاوت او شود، اولین فضایی که از بدو تولد تا مرگ، انسان را در بر می گیرد خانه اوست. نیاز به سکونت بعد از آب و ه و هوا و غذای سالم از مهم ترین نیازهای آدمی است. همانطور که اسلام متناسب با جسم او تعدادی از غذاها را پاک و حلال و تعدادی دیگر را حرام دانسته است. مسکن نیز باید دارای مشخصات و ویژگی هایی متناسب با شأن آدمیت باشد. با در نظر گرفتن اینکه محله های سنتی در مقایسه با محله های معاصر دارای پایداری و رضایت بیشتر ساکنین در طول زمان بوده اند، در این مقاله محله های سنتی به منظور دستیابی به معیارها و ارزش های شکل دهنده ی مفهوم سکونت از منظر اسلام مورد بررسی قرار گرفته اند، تا با به کارگیری این اصول در محله های معاصر این مفهوم زنده تر شود. این ن وشته از گونه پژوهش های استدلال- منطقی و بررسی تطبیقی نظریات و دیدگاه ها است، با بررسی محله سبز مشهد به عنوان نمونه ای از محله های سنتی در گرگان به بررسی مفهوم سکونت در آن پرداخته شده است. در پایان اصول و معیارهایی مانند رعایت سلسله مراتب، حریم و حجاب و خلوت و ... در جدولی ارائه شده است که با توجه به ارزش گذاری فضاها و فعالیت هایی که در آنها انجام می شود و قرابت های آنها با فضاها مجاور شکل گرفته و قلمرو ها و محدوده ها را تمیز می کند تا آرامش و امنیت ساکنین که در بر گیرنده ی مفهوم سکونت است فراهم شود.

کلمات کلیدی:

سکونت، مسکن، ویژگی های محله سنتی، دیدگاه اسلام، محله سبز مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/205122>

